

தமிழகத்தில் ஜல்லிக்கட்டி எழுச்சி எனும் தை புரட்சி - மீள்பார்வை

முனைவர் கி. ஜெகதீசன்

உதவிப் பேராசிரியர்

விலங்கின மரபியல் மற்றும் இனவிருத்தித் துறை

கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி மற்றும்

ஆஜாய்ச்சி நிலையம், ஓரத்தநாடு

ஜ

ல்லிக்கட்டி! அப்படியென்றால் என்ன? அது எப்படி தமிழக மக்களை ஒன்றுகூடிப் போராட செய்து வெற்றியையும் பெறச்செய்தது? ஜல்லிக்கட்டி வேண்டுமென்பதற்கு சொல்லப்படும் காரணங்கள் என்னென்ன? பண்பாடா? உரிமையா? நாட்டின் மாடுகளின் பாதுகாப்பா? விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரமா? அந்நிய நாட்டின் வர்த்தக தந்திரமா? அதைப்போல ஜல்லிக்கட்டின் மீதான தடைக்கு காரணங்கள் என்னென்ன? விலங்கு வதையா? மூட நம்பிக்கையா? அல்லது வேறு காரணங்களா?

அண்மையில் ஜல்லிக்கட்டை ஓட்டிய வெவ்வேறு பரிமாணங்களில் அனல் பறக்கும் விவாதங்களை ஊடகதளங்களில் பார்க்க முடிந்தது. ஜல்லிக்கட்டையும், அதனையொட்டிய சில கேள்விகளையும் எப்படி புரிந்து கொள்வது? உணர்வின் அடிப்படையில் மட்டுமா அல்லது அறிவியலின் அடிப்படையில் மட்டுமா அல்லது இண்டையும் சேர்த்தா?

ஒரு நாடு எப்படி வழிநடத்தப்பட வேண்டும்? அதன் அரசியலமைப்புச் சட்டம் மூலமே! அது தவறாக இருக்கும்பட்சத்தில் அதனைத் தகுந்த ஆதாரங்கள் மூலம் நிரூபணம் செய்து முறையாக மாற்ற வேண்டும். எழுபது வயதைக் கொண்ட இந்தியாவிற்கு அரசியல் சாசனத்திலுள்ள அனைத்துக் குறைகளையும் களையெடுப்பதற்கு தேவையான கால அவகாசம் போதவில்லை என்பதே உண்மை. அதைப் போலவே தவறான சட்டத்தையும் இயற்ற இந்தியா தவறவில்லை. இதற்கு காரணம் ஆட்சியாளர்கள் சிக்கலான, பண்பாட்டைப் பின்புலமாகக் கொண்டுள்ள இந்தியாவைச் சரிவரப் புரிந்துக் கொள்ள தவறியதே ஆகும்.

பண்டையகால வாழ்க்கைமுறையை புரிந்துக்கொள்ள உதவும் ஓர் வழி சங்க இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்வதேயாகும். இன்று நாம் வாழும் முறையை அறிவியல்பூர்வமாக தவறு என்று மும்முறை நிருபணம் செய்யும் வரையில் நாம் மரபுவழி முறையைக் கையாளுவதே சிறந்ததாகும். பண்பாடு என்பது ஓர் வாழ்க்கைமுறை. அது நீண்ட நெடிய பயணத்தைக் கொண்டது. அதை ஓர் இரவில் அரசியல் சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்ய முடியாது; தடை செய்யவும் கூடாது. அது தவறாக இருக்கும்பட்சத்தில் கூட அதை மக்களின் விழிப்புணர்வு, மனமாற்றம் மூலம் மெதுவாக சரியான திசை நோக்கி மாற்ற வேண்டும். அதிகாரத்தின் மூலமும், மேலடிமை வாதத்தின் மூலம் கலாச்சாரத்தை அழிக்க முற்படும்போது மக்கள் பொங்கி எழுவார்கள் என்பது தவிர்க்க முடியாதது. அப்படி ஏற்பட்ட ஓர் அறச்சீற்றம் தான் தமிழ்நாட்டில் ஜல்லிக்கட்டிற்காகக் கூடியது!

சரி! ஜல்லிக்கட்டை ஒவ்வொரு கோணமாக அறிய முற்படலாம்.

ஜல்லிக்கட்டில் காளைகள் துன்புறத்தப்படுகின்றனவா?

இந்த கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் முன் ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டு எப்படி கொண்டாடப்படுகிறது என்பதை அறிய வேண்டும். ஜல்லிக்கட்டில் பயன்படுத்தப்படும் காளைகள் காயடிக்கப்படாதவையாகும். எனவே பங்கேற்கும் காளைகள் ஆவேசமாக இருக்கும். இதற்குக் காரணம் டெஸ்டோஸ்டீன்வரன் என்னும் ஹார்மோன் ஆகும். இது காளையை வீரியத்துடன் வைத்திருக்கும். காளையை கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதென்பது வளர்ப்பவரைத் தவிர மூன்றாம் மனிதருக்கு வசப்படாத ஒன்று. இப்படி வசப்படுத்தப்படாத காளையை வசப்படுத்த முயலுவதுதான் ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டிலுள்ள பிரதான சவால். ஜல்லிக்கட்டுக்கு பயன்படுத்தப்படும் காளைகளின் வயது பெரும்பாலும் 2 முதல் 7 வயதுக்குள்ளாகவே இருக்கும். இந்த வயதில் காளைகளின் உடல் எடை சுமார் 350 முதல் 500 கிலோ வரை இருக்கும்.

ஜல்லிக்கட்டுக்குக் காளையை தயார் செய்வதென்பது ஓர் கலை. காளையைக் கண்டு பருவத்திலேயே அடையாளம் கண்டு அவற்றிற்கு சிறப்பான மேலாண்மையை முதல் இரண்டாண்டுகளில் அளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் வயதிற்கேற்ற உடல் எடையும், வீரியமும் காளைகளுக்கு ஏற்படும். இதைத்தவிர ஜல்லிக்கட்டில் திறம்பட செயல்பட அதற்குத் தினந்தோறும் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். ஜல்லிக்கட்டில் பயன்படுத்தப்படும் காளையின் கொம்பின் நீளம் குறிப்பிட்ட கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்க வேண்டுமென்பது முக்கியமான அம்சமாகும். ஜல்லிக்கட்டு காளைகளை மக்கள் கூட்டம் அறியாமல் தனித்து ஒதுக்குப்பறம்பாக கொட்டகையில் வளர்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஜல்லிக்கட்டில் கூட்டத்தைப் பார்த்துக் காளை மிரளும். மாடுபிடி வீரர்களுக்கு அது கூடுதல் சவாலாக இருக்கும். ஜல்லிக்கட்டில் அவிழ்த்துவிடப்படும்

காணையின் உடம்பில் எந்தவொரு கயிறும் கட்டப்பட்டு இருக்கக் கூடாது மூக்கணாங்கயிறு உட்பட. மாடுபிடி வீரர்களுக்கு உள்ள ஒரேயொரு பிடிமானமென்பது காணையின் பெருத்த திமில் ஒன்றேயாகும். திமிலை விட்டால் கொம்புகளைப் பிடிக்கலாம். ஆனால் காணையின் கொம்புகளை தொடலாமையொழிய பிடிக்க முடியாதென்பதே நிதர்சனம். விளையாட்டில் பங்குபெறும் ஒவ்வொரு காளையும் கால்நடை மருத்துவ பரிசோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, விளையாட்டில் பங்குபெற தேவையான உடல்திறன் சான்றிதழ் பெற வேண்டும். இது கட்டாயம். அதைப்போன்றே மாடுபிடி வீரர்களும் ஜல்லிக்கட்டு அன்று உடற்பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுபவர். அவர்களும் தேர்ச்சி பெற வேண்டும். பொதுவாக மாடுபிடி வீரர்கள் என்பவர்கள் சிறு வயதிலிருந்தே தங்களை மாடு பிடிக்க பயிற்சியில் ஈடுபடுத்திக் கொள்வார்கள். இதற்காக பிரத்யேக அனுபவமுள்ள பெரியோர்கள் அந்தந்த பகுதிகளில் உள்ளனர். மாடுபிடி வீரர்களுக்கும் வயது, உடல் எடை, அனுபவம் போன்றவற்றின் அடிப்படையிலேயே அனுமதிக்கப்படுவார்கள். இவ்வாறாக காளைகளும், காளையர்களும் ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டு குழுவால் முறைப்படி கண்காணிப்பதற்கு உட்படுத்தப்பட்டு களமிறக்கப்படுவார்கள்.

களத்தில் ஒவ்வொரு காளையாக வாடிவாசல் எனப்படும் நுழைவாயில் வழியாக அவிழ்த்துவிடப்படும். ஒவ்வொரு காளைக்கும் பெயருண்டு. அதன் பெயரும், காணையின் சொந்தக்காரரின் பெயரும் ஒலிப்பெருக்கியில் அறிவிக்கப்படும். மேலும் காளையை அடக்கும் வீரருக்கு கிடைக்கப்போகும் சன்மானம் பற்றியும் அறிவிக்கப்படும். இதைத் தவிர இதுவரை காளை பங்குபெற்ற ஜல்லிக்கட்டின் எண்ணிக்கை, வென்ற விபரம் போன்றவற்றையும் பெருமையாக அறிவிப்பார்கள். பொதுவாக ஒவ்வொரு மாடுபிடி வீரரும் தனிப்பட்ட முறையிலோ அல்லது ஒரு குழுவாகவோ சேர்ந்து காளைகளை அடக்குவதற்குத் தங்களை தயார்படுத்திக் கொள்வார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் போட்டியில் பங்குபெறும் ஒவ்வொரு காளையும் அதன் குணாதிசயங்களில் வேறுபட்டு இருப்பதேயாகும். எனவே காளைகளை அணைவதற்கான திட்டமிடலும், சாதார்ப்பும் எல்லா காளைகளுக்கும் ஒரே மாதிரியாகக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, ஒரு மாடுபிடி வீரர் எல்லா காளைகளையும் குறி வைத்து அணைய முடியாது. இது தான் கள உண்மையும் கூட!

ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சில எண்ணிக்கையிலான காளைகள் மிகவும் பிரசித்திப் பெற்றவையாகவும், அணைவதற்கு சவாலானதாகவும் இருக்கும். இந்த காளைகளைக் குறி வைத்தே மாடுபிடி வீரர்கள் தங்களை தயார் படுத்துவார்கள். இந்தக் காளைகளை அணைவர்களுக்கு கிடைக்கப்போகும் சன்மானம் மற்ற காளைகளை ஒப்பிடும்போது மிகவும் அதிகமாகவும் இருக்கும். இந்த காளைகளை வளர்ப்போர் பெரும்பாலும் அந்தப் பகுதியில் உள்ள பேர்போன தலைமுறையாக தங்களை ஈடுபடுத்தி வருபவர்கள். இவர்களுக்குக் காளையை கண்டறிவதிலும், அவற்றை வளர்ப்பதிலும், பயிற்சியளிப்பதிலும் நுண்ணறிவு அதிகமாக இருக்கும்.

காலப்போக்கில் இந்தப் பரம்பரை காளை வளர்ப்போருக்கு தன் காளையை யாரும் அடக்கிவிடக் கூடா தென்றும், அவ்வாறு அடக்கிவிட்டால் அது தனக்கேற்பட்ட அவமானமென்றும், அதனால் தங்களின் செல்வாக்கு சுற்றுவட்டப் பகுதியில் குறையுமென்றும் நினைத்து தங்களின் காளையை அடக்கிவிட முடியாதவாறு காளைகளுக்கு முறையற்ற துன்பத்தை ஏற்படுத்தி காளையை செயற்கையாக ஆத்திரமூட்டுவார்கள். அதற்காகக் காளையின் வாலைக் கடிப்பது, காளையின் குதத்தைக் கத்தியால் கீறி மிளகாய் தூள் தூவுவது, காளையின் நாக்கில் மிளகாய் தூள் தேய்ப்பது, கண்களில் மிளகாய் தூள் தூவுவது, சாராயம் புகட்டுவது போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுவார்கள். இந்தச் செயல்கள் காளைகளுக்கு தேவையற்ற துன்பத்தை உள்ளாக்குகின்றன என்பதில் கடுகளவும் சந்தேகமில்லை. இந்தச் செயல்களைக் கண்டித்தும், காரணமாக காட்டியும் மிருக நல ஆர்வலர்கள் நீதிமன்றம் சென்று ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டிற்கு தடை கோருகிறார்கள்.

எந்தவொரு விளையாட்டையும் போன்றே ஜல்லிக்கட்டிலும் சிலர் முறைதவறிச் செயல்படுகிறார்கள். அவர்களை அடையாளம் கண்டு சட்டத்தின் முன் நிறுத்த வேண்டுமென்பது ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டு ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் கடமையாகும். ஆனால் விதிவிலக்காக நடைபெறும் சம்பவங்களின் அடிப்படையில் ஆட்சியாளர்கள் ஜல்லிக்கட்டிற்கெதிராக சட்டமியற்றுவதலோ, அல்லது தவறான சட்டத்தின் அடிப்படையில் நீதிமன்றம் ஜல்லிக்கட்டிற்கு முற்றிலும் தடை விதிப்பதோ அறமல்ல!

வாடிவாசலில் அவிழ்ந்துவிடப்படும் காளையானது அதிகபட்சமாக 100 மீட்டர் தூரத்தை மட்டுமே கடக்க வேண்டியிருக்கும். காளையானது இந்தத் தூரத்தைப் பொதுவாக ஓரிரு நிமிடத்தில் பாய்ந்து கடந்து விடும். சில காளைகள் அதிகபட்சமாக இரண்டு முதல் மூன்று நிமிடங்கள் களத்தில் சுழன்று, மாடு பிடி வீரர்களுக்குச் சவாலைத் தரும். போட்டியும் விறுவிறுப்பாக அமையும். ஒரு காளையை இரண்டு நபர்கள் மட்டுமே தொடர்ந்து அணைந்து குறிப்பிட்ட தூரம் கடக்க முடியும். அந்தத் தருணத்தில் காளையானது அதிகபட்சமாக 150 கிலோ உடல் எடையை மட்டுமே சுமக்க வேண்டியுள்ளது. அதுவும் சில வினாடிகள்தான். ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டு, தேங்காய் நார் பரப்பிய களத்தில்தான் நடைபெறும். எனவே முறைப்படி நடத்தப்படும் ஜல்லிக்கட்டில் காளைகளுக்கோ, காளையர்களுக்கோ துன்பம் இழைக்கப்படுவதில்லை என்பதே கள நிலவரமும் உண்மையும் கூட.

சில நேரங்களில் பார்வையாளர்களுக்கான தடுப்பு சரியான உயரத்தில் அமைக்கப்படலாம் இருக்கும்பட்சத்தில் கூட்டத்தைப் பார்த்துப் பயம் கொண்ட காளையானது துள்ளிக் குதித்துப் பார்வையாளர்களைப் பதம் பார்க்கும். சில நேரங்களில் மாடுபிடி வீரரோ அல்லது பார்வையாளரோ முறையான

பாதுகாப்பு வசதிகளும், மருத்துவ வசதிகளும் இல்லாமல் முன்னெச்சரிக்கையின்றி இறக்க நேர்வதுவும் உண்டு. இதனைத் தவிர்க்கவே வழிகாட்டும் நெறிமுறைகள் ஆண்டுதோறும் கடினமாக்கப்பட்டு வருகின்றன. நீதிமன்ற அறிவுறுத்தலின்படி ஜல்லிக்கட்டு நிகழ்ச்சியானது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் உள்ள ஒரு குழுவால் கண்காணிக்கப்படும், விளையாட்டு முழுவதும் கேமராவில் படம் பிடிக்கப்படும் வருகின்றது. இதையெல்லாம் வைத்து பார்க்கும்போது ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டானது அரசு விதித்துள்ள வழிகாட்டு நெறிமுறைகளின்படி நடத்தும்போது காரணகள் துன்பத்திற்குள்ளாக்கப்பட இல்லையென்பதும் வழிகாட்டு விதிமுறைகள் மீறப்படும்போது காரணகள் மட்டும் இல்லாமல் மனிதர்களும் துன்பத்திற்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதுமே உண்மை.

ஜல்லிக்கட்டிற்குத் தடை கோருபவர்கள் விளையாட்டின் விதிவிலக்கை எடுத்துக்காட்டாக கொள்வதுவும், ஜல்லிக்கட்டை ஆதரிப்போர் விதிவிலக்காக நடைபெறும் நிகழ்வைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பதுவும் சரியல்ல!

மிருக நல ஆர்வலர்களும், காளை வளர்ப்போரும், கால்நடை அறிவியலும்

ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டில் காளைகள் துன்பப்படுத்தப்படுகிறது, காளைகள் பயத்திற்குள்ளாக்கப்படுகிறது, காளைகள் மீது மாடுபிடி வீரர்கள் பாய்ந்து காளைகளுக்குச் சமையை ஏற்றுகிறார்கள், காளைகளின் கண்களில் மிளகாய் பொடி தூவுவது, வாலைக் கடிப்பது, சாராயத்தை ஊட்டுவது, இன்னபிற செயல்கள் மூலமும் துன்பத்திற்குள்ளாக்குகிறார்கள் என்பவை மிருக நல ஆர்வலர்களால் கூறப்படுகின்ற சில குற்றச்சாட்டுகள். எனவே ஜல்லிக்கட்டை தடை செய்ய வேண்டும் என்பது அவர்களின் கோரிக்கை.

காளையை வளர்க்கும் எங்களுக்கு தெரியாதா? எது துன்பம் என்று! வருடம் முழுவதும் கண்ணுக்கு கண்ணாக, குடும்பத்தில் ஓர் உறுப்பினராக சில நேரங்களில் எங்களைவிட அதிக கவனமாக காளையைப் பராமரித்து வருகின்றோம். அதனைத் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்குவதற்கு நாங்கள் எப்படி விழைவோம்? இந்த ஜல்லிக்கட்டு விழாவினை முன்னிடலே ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஆங்காங்கே உள்ள நாட்டின் காளைகளை அந்தந்தப் பகுதி மக்கள் வளர்க்கின்றார்கள். ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டு காளைகளின் வீரியத்தை சோதனை செய்யும் முயற்சியாகவும் கொள்ளலாம். யாராலும் அணைக்க முடியாத காளை சிறந்த காளையாகக் கண்டறியப்பட்டு, அந்தக் காளையானது அந்தப் பகுதிகளில் சிறந்ததாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். ஒரு குறிப்பிட்ட வயதிற்கு பிறகு இந்த காளையானது இனவிருத்திக்கு பயன்படுத்தப்படும். இவ்வாறாக நாட்டின் மாடுகள் அழியாமல் பாதுகாக்கப்படுகின்றது என்பது ஜல்லிக்கட்டு ஆதரவாளர்களின் முடிக்கமாயிருக்கிறது.

ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டு என்பது தமிழகத்தின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் நடைபெறும் கலாச்சார விளையாட்டல்ல. அது பெரும்பாலும் தென் மாவட்டங்களில் குறிப்பாக மதுரை மற்றும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள மாவட்டங்களில் மட்டுமே விமர்சையாக கொண்டாடப்படுகிறது. ஜல்லிக்கட்டிற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் காளைகள் பெரும்பாலும்

புலிக்குளம் என்னும் மாடடினமே ஆகும். இது மதுரை, சிவகங்கை மாவட்டங்களில் விரவிக் காணப்படுகின்றது.

புலிக்குளம் மாடடினத்தைக் கலப்பின மாடுகளை போன்று வீடுகளில் ஒரு சில எண்ணிக்கையில் வளர்க்க முடியாது; வளர்க்கப்படுவதுவுமில்லை. இதற்குக் காரணம் இம்மாடடினத்தை மக்கள் வீட்டு விலங்காக வளர்க்கவும், வசப்படுத்தவும் ஆர்வம் காட்டவில்லை என்பதே ஆகும். ஆகையால் இம்மாடடினத்தை உழவிநீர்கோ, வண்டி இழுப்புக்கோ பயன்படுத்துவதும் மிகக் குறைவே. மேலும் புலிக்குளம் மாடடிலிருந்து கிடைக்கும் பாலின் அளவும் மிகவும் குறைவே. புலிக்குளம் இனம் மாடானது பெரும்பாலும் நாடோடி கூட்டம் போல் தான் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. தென் தமிழகத்தில் இந்த மாட்டை வளர்க்கும் குடும்பத்தின் எண்ணிக்கையை விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம். இவர்கள் இந்த இன மாடுகளைப் பரம்பரைபரம்பரையாக வளர்த்து வருகிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் சமுதாயத்தில் ஒரு சில சாதிகளை சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். இவர்களுக்குப் பெரிதாக நிலபுலம் கிடையாது. இவர்கள் பெரும்பாலும் கல்விப் பின்புலமின்றி இந்த மாட்டை மட்டுமே நம்பி உள்ளார்கள். இந்த மாட்டை கிடைமாடாகவே இவர்கள் வளர்த்து வருகிறார்கள். இவர்கள் காளை கன்றுகளை ஜல்லிக்கடிற்காக விற்பதன் மூலமும் வருவாய் ஈட்டுகின்றனர். பசு மாடடிலிருந்து ஒருபோதும் இவர்கள் பாலைக் கறந்து விற்பனை செய்வதில்லை. பசுவை இனவிருத்திக்காக மட்டுமே பயன்படுத்துகின்றனர். இவ்வாறாக ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டானது புலிக்குளம் மாடடினத்தை வளர்ப்போருக்கு வாழ்வாதாரமாக விளங்குகிறது.

புலிக்குளம் மாடடின இருப்பை அதன் பூர்வீக இடமான தென் தமிழகத்தில் உறுதி செய்வதன் மூலம் ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டானது பல்லுயிர் பெருக்கத்திற்கும் வித்திடுகின்றது. ஜல்லிக்கட்டு என்பது பண்பாட்டிற்கும், பல்லுயிர் பெருக்கத்திற்கும் உள்ள பிணைப்பிற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஜல்லிக்கட்டு என்னும் கலாச்சார நிகழ்வை கால்நடை அறிவியல் என்னும் கண்கொண்டு எவ்வாறு உற்று நோக்குவது?

காளை துன்புறுத்தப்படுகிறதா? மிருகத்தைப் பொருத்தமட்டில் துன்பம் என்றால் என்ன? துன்பம் ஏற்படுத்தப்பட்டதென்பதற்கான குறியீடுகள் அல்லது சான்றுகள் எனப்படுபவை எவையெவை? ஜல்லிக்கட்டை தவிர சாதாரண நாட்களில் காளைகள் துன்புறுத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் எவையெவை? காளைகளுக்குத் துன்பம் என்பதை எப்படி புரிந்துகொள்வது? துன்பம் என்பது எல்லாவித விலங்கினங்களுக்கும் ஒன்று தானே? சட்ட ரீதியான தடை காளைகளுக்கு மட்டும் ஏன்? மற்ற விலங்குகளுக்கு சட்ட ரீதியியலான தடையில்லை ஏன்? இப்படி அடுக்கடுக்கான கேள்விகள்! ஒவ்வொன்றாக அலசுவோம்! அறிய முற்படுவோம்!

மேலே சொன்னப்படி காளைகளின் வாலைக் கடிப்பது, மிளகாய் தூளைக் கண்ணிலோ, குதத்திலோ தூவுதல், சாராயம் புகட்டுதல் போன்ற செயல்கள் உடற்சார்ந்த துன்பங்களைக் காளைகளுக்கு ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஜல்லிக்கடடில் மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு காளை மிரண்டு ஓடுவதும், காளையின் மீது மாடுபிடி வீரர்கள் தாவி அணைதலும், காளையின்மீது கூட்டாகத் தொங்கி சில மீட்டர்கள் தூரம் பயணிக்க எத்தனிப்பதும் காளைகளுக்கு உடல்மீதியாக பெரிய அளவில் துன்பத்தை ஏற்படுத்த வாய்ப்பில்லை. ஆனால் ஆர்பரிக்கும் மக்கள் கூட்டத்தினால் உண்டாகும் பயம் காரணமாகக் காளையின் உடம்பில் சில ஹார்மோன்கள் சுரக்கும். எடுத்துக்காட்டாக அடீனலின் என்னும் ஹார்மோன். இதன் விளைவாகக் காளைக்கு இதயத் துடிப்பு அதிகரிப்பதுடன் தற்காலிக உடற் செயல் மாற்றங்களும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

ஜல்லிக்கட்டு வரலாற்றில் எந்தவொரு காளையும் களத்தில் இறந்ததாகத் தகவல் இல்லை. ஆனால் மனிதர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்பட்ட வழிகாட்டு நெறிமுறைகளின்படி நடத்தப்படும் ஜல்லிக்கடடில் காளைகள் துன்பப்படுத்தப்படுகின்றன என்ற வாதம் மேட்டிமை வாதமே தவிர கள உண்மையல்ல என்பதே நிதர்சனம்!

இந்திய நாட்டிலுள்ள மொத்த தீவன உற்பத்தியானது மொத்தமுள்ள கால்நடைகளுக்கான தீவனத் தேவையில் 60 சதவீதம் மட்டுமேயாகும். அப்படி என்றால் என்ன? நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு கால்நடையும் அரை வயிறே உண்கிறது. படமணியைவிட வேறுவொரு துன்பம் உண்டா? கால்நடைகள் ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும்போது உள்ளாக்கப்படும் துன்பத்தை விவரிக்க முடியாது! இது மட்டுமா! இறைச்சிக் கூடங்களில், கோயில்களில் இழைக்கப்படும் துன்பம் சொல்லி மாலாது. இவற்றையெல்லாம்விட முட்டைக் கோழிகள் கூண்டிற்குகள் படும் துன்பத்தை விவரிக்க தமிழகராதியில் வார்த்தையில்லை!

துன்பத்திலெல்லாம் தலையாயது எதுவெனில் ஓர் விலங்கிற்குச் சுற்றி திரியும் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதுவேயாகும். கொட்டில் முறை கறவை மாடு வளர்ப்பு, கூண்டு முறையில் கோழி வளர்ப்பு, பரண்மேல் ஆடு வளர்ப்பு என்பவையெல்லாம் அறிவியல் முறையில் கால்நடை வளர்ப்பு என்ற பெயரில் இழைக்கப்படும் கொடுமையேயாகும். இவற்றிற்கெல்லாம் நாம் சொல்லும் சமாதானம், சாக்கு போக்கு என்னவென்றால் உணவிற்காக என்று!

மேற்குறிப்பிட்ட அறிவியல் வளர்ச்சி என்பதெல்லாம் உணவிற்காக என்பதைவிட இலாபத்திற்காக என்பதே கசப்பான உண்மை. தெரிந்தோ தெரியாமலோ பல்கலைக்கழகங்களும், அரசின் கொள்கைகளும் இதைத்தான் மாணவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் போதிக்கின்றன. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் மரபு சார்ந்த கால்நடை வளர்ப்பு முறைகளைச் சரிவர பயிற்றுவிக்கப்படாததும், பயிலாததேயுமாகும்.

சட்டமும், சமாளியலும்

ஜல்லிக்கட்டு நிகழ்விற்குத் தடையாக உள்ள சட்டம் என்னவென்றால் காளையைக் காட்சிப்படுத்தக்கூடாத விலங்கினங்கள் படடியலில் சேர்த்ததுதான். காட்சிப்படுத்தக் கூடாத விலங்கினங்களில் படடியலில் உள்ள விலங்குகளாவன: சிங்கம், புலி, கரடி, குரங்கு, சிறுத்தை, காளை. இப்படடியலில் காளையைத் தவிர மற்ற

விலங்குகள் சர்க்கஸ் எனும் கேளிக்கை, வேடிக்கை நிகழ்ச்சிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் காளை என்பது பன்னெடுங்காலமாக விவசாயத்துடன், உழவர்களுடன் இரண்டற கலந்தது. இந்திய அரசு காளையை காட்சிப்படுத்தக்கூடாத பட்டியலில் சேர்த்ததுதான் அபத்தத்தின் உச்சம். ஒவ்வொரு வீட்டின் கொட்டகையிலும் காளையின் வளர்க்கப்படுகின்றன. இவற்றைக் காட்சி பொருளாக வைத்து உழவர்கள் என்றேனும் பணம் சம்பாதித்துள்ளார்களா? ஜல்லிக்கட்டில் கூடப் பார்வையாளர்களுக்குப் பணம் வசூலிக்கப்படுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அப்படியிருக்கக் காளையை காட்சிப்படுத்தக் கூடாத பட்டியலில் சேர்த்ததன் அடிப்படை முகாந்திரம் என்ன? இது மேட்டிமை வாதத்தின் உச்சம். காட்சிப்படுத்தக்கூடாத விலங்கினங்கள் பட்டியலில் காளையைச் சேர்த்திருப்பதும், பசுவை விலக்கி வைத்திருப்பதும் என்ன காரணத்தினாலோ? பசுவைக் காட்சிப்படுத்தும் விலங்காகக் கருதலாமா?

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஆச்சரியம் என்னவென்றால் காட்சிப்படுத்தக்கூடாத விலங்கினங்கள் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டிய நாய், குதிரை, யானை, ஓட்டகம் போன்ற விலங்குகள் இடம் பெறாததுதான். இன்று உலகம் முழுவதிலும் நாயை வைத்து பெரிய வணிகச் சந்தையொன்று இயங்கி வருகிறது. இதில் பெரும்பாலோர் படித்த, பணக்கார வர்க்கமேயாகும். குதிரைப் பந்தயம் மிகப் பெரிய சூதாட்டம். பணக்காரர்களாலும் தொழிலதிபர்களாலும் நடத்தப்படுகிறது. மற்றெந்த விலங்கினங்களை விடவும் குதிரைப் பந்தயத்தில் குதிரைக்கு அதிகளவில் துன்பம் இழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் குதிரைப் பந்தயத்திற்கு எந்தவொரு தடையுமில்லை. காளையின் மேல் கரிசனம் காட்டும் மிருக நல ஆர்வலர்களுக்கும், ஆட்சியாளர்களுக்கும் மேற்சொன்ன விலங்குகளின் மேல் கரிசனம் இல்லாமல் போனது ஏனோ?

இராணுவத்தில் நாய்களும், குதிரைகளும், கழுதைகளும் படாத துன்பமா, இந்தக் காளையின் ஜல்லிக்கட்டில் அனுபவிக்கின்றன? நாட்டின் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் துன்பம் இழைக்கப்பட்டால் பரவாயில்லையா? அதுவும் வருடம் முழுவதிலும்! வெயிலிலும் மழையிலும்! காட்டிலும், மேட்டிலும்! குளிரிலும், பனியிலும்! அதுவே ஓர் நாளோ அல்லது வருடத்தில் ஒரு சில நாள்களோ காளையை ஜல்லிக்கட்டில் பயன்படுத்தினால் அது குற்றமா?

ஒவ்வொரு கோயிலிலும் யானைகள் சங்கிலியால் கட்டப்பட்டு வாசலில் யாசகம் செய்ய உட்படுத்தப்படுகிறது. அது துன்பமில்லையா அதற்கொரு சட்டமில்லையோ? தடையில்லையா! விலங்குகளைக் கட்டிப்போடுவதையும், கூண்டினுள்ளும், கொட்டகையிலும் வளர்ப்பதை ஆதரிக்கும் அரசியல் சட்டம், காளையை அவிழ்த்துவிட்டு துரத்திப்பிடிக்கும் ஜல்லிக்கட்டை மட்டும் தடை செய்வதை அபத்தத்தின் உச்சமாக கருதி அறச்சீற்றம் கொள்வதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய முடியும்?

விலங்குகளை எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதை யார் தீர்மானிப்பது? வளர்ப்பவனா? ஆள்பவனா? காட்டில் வனவிலங்காக சுற்றித் திரிந்த மனித விலங்கு ஆற்றங்கரையோரம் ஆசுவாசப்பட்டபோது மிச்சம் மீதியை உண்ணவந்த

நோஞ்சான் விலங்குகள்தான் இன்றைய வீட்டு விலங்குகள், மனிதன் விலங்குகளை உணவிற் காகவும், உடைக்காகவும், பயணத்திற்காகவும், பேருந்தாகவும். பொழுதுபோக்குக்காகவும் எனப் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளான். வீட்டு விலங்கு எப்படி பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை வளர்ப்பவனின் அவசியங்களும், தேவைகளுமே தீர்மானிக்கின்றன. இந்த விலங்கை உணவிற்காகவும், அந்த விலங்கை விளையாட்டிற்காகவும் பயன்படுத்தக் கூடாதென்று சட்டமியற்றுவதற்கு பின்னாலுள்ள தார்மீகமென்ன?

அரசு கட்டுப்பாடும், வழிமுறைகளையும் ஏற்படுத்துவது தவறல்ல. அவையனைத்தும் விலங்குகளின் நலனில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டதாக இருந்தால் அதில் எந்தவொரு முரணும் இருக்க வாய்ப்பில்லை. ஏனென்றால் இயற்கையில் உணவுச் சங்கிலி என்ற ஒன்றுண்டு. அதன்படி ஓர் உயிரினம் உணவிற்காக மற்றொரு உயிரினத்தைச் சார்ந்து வாழவேண்டிய நிர்பந்தம் உள்ளது. அதிலும் மனிதனுக்கு விலங்கிலிருந்து உணவு மட்டுமல்ல வேறு சில உபயங்களும் தேவைப்படுகின்றன. மனிதனின் செயல்பாடுகள் விலங்கினத்தின அழிவிற்கோ, இனவிருத்திக்கோ அச்சுறுத்தலாக இருப்பின் அதைத் தடை செய்யலாம். தப்பில்லை. ஆனால் ஜல்லிக்கட்டு விவகாரத்தில் காளையின் உயிருக்கோ, அதன் இனவிருத்திக்கோ பங்கமேற்படும் படியான எந்தவொரு முகாந்திரமும் இல்லையென்பதுதான் உண்மை. இதனடிப்படையில் பீறிடெழுந்ததே தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட ஜல்லிக்கட்டு எழுச்சி எனும் அறச்சீற்றம். ஜல்லிக்கட்டிற்கு இருந்த சட்டரீதியிலான தடை நீக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, உலக மக்களனைவரும் வரவேற்றுள்ளார்கள்.